

СВЪТУЛКА

А пъкъ царътъ на свой редъ
Литна съ заяка напредъ
И съ юнашки гласъ извика:
— Карай бърже като вихъръ.

Право въ кжщи ме води,
— Ако си послушенъ ти. —
Гошо въ кжщи се завърна,
Майка му го пакъ прегърна
И останаха си пакъ
Зайцитѣ безъ царь-юнакъ.

Л. Жезаръ Станчевъ

